

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010381
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116010381.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 22.07.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

J. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom D. nad T., K. XXX/XX, prechodne bytom Y. XX

je vinný, že

hoci je ako otec maloletého W. J., nar. XX.XX.XXXX, povinný v zmysle § 62 a nás. Zákona o rodine ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 31P/31/2013 zo dňa 13.03.2014, právoplatného dňa 01.04.2014 prispievať na výživu svojho syna W. sumou 90,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. J., trvale bytom D. nad T., R. hájom XXXX/XXX, si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní, hoci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, spisová značka 2T/134/2014 zo dňa 12.11.2014, právoplatným dňa 19.05.2015, pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, čím mu za obdobie od marca 2014 až doposiaľ (august 2016 vrátane) vznikol dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1.532,77 €, pričom obžalovaný v predmetnom období bol do 22.04.2015 zamestnaný v R. družstve „T.“ R. a v období od 27.05.2015 do 10.12.2015 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, avšak z evidencie bol vyradený z dôvodu nespolupráce,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

T ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci síce s ospravedlnením a písomnou žiadosťou o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, ale bez prejavu záujmu o účasť na ňom, nedostavil napriek tomu, že mal doručenie predvolania na hlavné pojednávanie riadne vykázané dňa 19.05.2016, t.j. bol naň riadne a včas predvolaný a keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného v zmysle ustanovenia § 252 odsek 2 Trestného poriadku, obžaloba bola obžalovanému doručená dňa 12.04.2016, obžalovaný sa mal možnosť v prípravnom konaní vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia v zmysle Trestného poriadku a spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie bol obžalovaný upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti a tiež bol poučený v zmysle ustanovenia § 263 odsek 2 Trestného poriadku, súd v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, keďže s prihliadnutím k povahe veci a jej závažnosti bolo možné bez súčinnosti obžalovaného pri dokazovaní náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Pričom s prihliadnutím k vyššie uvedenému bolo možné prejednaním veci na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného dosiahnuť účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 Trestného poriadku.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne M. J. a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol: „Čo sa týka toho, že som neplatil výživné na syna W. J., tak ja keď som bol zamestnaný v PD T. v R., tak mi bolo strhané na výživné čo bolo dané exekúciami. Ja som bol v tom, že sa riadne platí výživné a nevšimol som si, že ide o dlžné výživné za predošlé obdobia, čo mi zostal dlh. Ja som platil exekučne výživné na W. a aj G. P.. Viem, že na W. mám platiť sumu 90,- Eur mesačne k rukám matky M. J., kde syn býva. Chodí do šiesteho ročníka T. gymnázia W.. S ním sa občas stretávam ale nekupujem mu oblečenie, ani potraviny, ak sme náhodou spolu, tak mu ak mám dám nejaké Euro. Bolo mi oznámené, že som dlžný výživné na W. od marca 2014 do dnešného dňa, kedy mi vznikol dlh vo výške 1.601,32 Eura. K tomuto chcem povedať, že ja mám zo Sociálnej poisťovne Považská Bystrica potvrdenia, že bolo platené výživné za mesiace jún až november 2015 a to bežné výživné vo výške 90,- Eur na W. + dlžné výživné. Tiež bolo platené výživné aj z mojich nemocenských dávok podklad zo Sociálnej poisťovne predkladám. Myslím, že nemám taký vysoký dlh na výživnom.“

Svedkyňa M. J. na hlavnom pojednávaní uviedla: „V predmetnom období som žila v spoločnej domácnosti s dvoma deťmi a to so synmi W. a J.. Starší syn J. sa odsťahoval v decembri 2015. Je zamestnaný, našiel si svoje vlastné bývanie. Od januára 2015 som nezamestnaná, riadne evidovaná na ÚP ako uchádzačka o zamestnanie, momentálne aj študujem už 1 rok na súkromnej jazykovej škole. Pred januárom 2015 som prakticky nepretržite 20 rokov bola zamestnaná, najskôr ako krajčírka, potom v roku 2014 som prvého pol roka pracovala pre automobilku a druhý pol rok som pracovala v zahraničí. Môj priemerný mesačný príjem v roku 2014 bol asi 500,- Eur. Momentálne som poberateľkou dávky soc. pomoci vo výške asi 70,- Eur. Toto je jediný príjem, ktorý mám. Najmä vďaka pomoci mojich rodičov som bola schopná zabezpečiť všetky základné potreby pre syna W.. W. je momentálne študentom T. gymnázia v W., pôjde do 9. ročníka. V súvislosti s dochádzkou W. do školy mám náklady na cestovné 40,- Eur mesačne. Obžalovaný sa o W. nezaujíma, nestretáva sa s ním, ja nie som takisto v žiadnom kontakte s obžalovaným. Dlž obžalovaného na výživnom na syna W. je k dnešnému dňu vo výške 1.613,24 Eur. Predkladám súdu výpis z môjho účtu, z ktorého sú zrejmé úhrady výživného v predmetnom období až k dnešnému dňu. Nad rámec bežného výživného žiadnym iným spôsobom obžalovaný neprispieva na výživu syna W.. V predloženej výpise z môjho peňažného účtu sú jediné platby obžalovaného súvisiace s platením výživného na syna W.. Žiadnym iným spôsobom výživné sa syna W. nebolo platené.“

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: správy Soc. poisťovne, rozsudok OS Trenčín, rodný list, potvrdenie o návšteve školy, správy ÚPSVaR Trenčín, trestný rozkaz

OS Trenčín, správa Poľnohospodárskeho družstva T., exekučné príkazy, lustrácia v reg. priestupkov, rozsudok OS Trenčín, odpis z RT a výpis transakcií peň. účtu.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku stal, a že tohto sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom. Obžalovaný bol zo spáchania tohto skutku usvedčovaný okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzoval však aj sám obžalovaný, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďou svedkyne M. J. v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovaného zo spáchania predmetného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný v časti inkriminovaného obdobia pracoval, tiež bol v období od 27.05.2015 do 10.12.2015 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, avšak z evidencie bol vyradený z dôvodu nespolupráce a bol spôsobilý vykonávať prácu, pričom sa nejedná o také okolnosti, ktoré by mohli mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jeho vyživovacej povinnosti, ktorá mu vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatovali aj občianskoprávne súdy. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávných súdov o určení vyživovacej povinnosti obžalovaného voči maloletému dieťaťu v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám tohto dieťaťa, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovaného po celé obdobie, aj vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam svedkyne, ktorá svoju povinnosť vo väčšej miere vyvažovala, resp. aj vyvažuje poskytovaním bezprostrednej starostlivosti výchovou, ale aj výživou u maloletého dieťaťa, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že životná úroveň maloletých detí nemá byť v zásade nižšia ako životná úroveň povinnej osoby, t. j. osoby, ktorej bola súdom uložená povinnosť platiť výživné, čo je v zásade s platnou úpravou Zákona o rodine, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovaného za inkriminované obdobie než tak, ako určili občianskoprávne súdy, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keď obžalovaný ani v podstate zásadným spôsobom nespochybňoval výšku tohto dlhu.

Na základe uvedeného preto predmetný skutok po právnej stránke napĺňa v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti skutkovej podstaty trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený (Okresným súdom Trenčín a to trestným rozkazom spisová značka 2T/134/2014 zo dňa 12.11.2014, právoplatným dňa 19.05.2015). Súčasne bola rovnako naplnená aj subjektívna stránka, t. j. nedbanlivosť, a to vo forme vedomej. Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj obdobie, po ktoré si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu riadne neplnil.

Obžalovaný bol jedenkrát priestupkovo prejednávaný za priestupok proti majetku. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol trikrát súdne trestaný, prvé dve odsúdenia má zahladené, pričom naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 44/2015 zo dňa 01.04.2016, právoplatným dňa 01.04.2016 odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu OS TN, spisová značka 2T/134/2014 zo dňa 12.11.2014 za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a iné.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd neprihliadol k žiadnej poľahčujúcej, či priťažujúcej okolnosti. I keď obžalovaný pred spáchaním predmetného trestného činu už bol za obdobný trestný čin odsúdený (vyššie uvedené odsúdenie) súd neprihliadol k priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona z dôvodu, že táto okolnosť je zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospel súd k záveru, že účel trestu bude v prípade obžalovaného naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov). Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša tak ako aj v tomto prípade pre osobu, ktorá zabezpečuje starostlivosť o dieťa, ale aj pre samotné deti, značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečením ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaný si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť dlhodobo riadne neplnil, ani časť dlžného výživného obžalovaný neuhradil, i keď na to mal počas celého trestného konania dostatok času a preto dospel súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného bude aj vzhľadom ku skutočnosti, že predmetný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť, teda ani vyššie uvedené podmienený trest nevedol obžalovaného k vedeniu riadneho života, nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd zároveň nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bola jeho náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia.

Predmetné trestné konanie nebolo spojené s adhéznym konaním, t. j. s konaním o náhrade škody, keďže dlh obžalovaného spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.